

Publicația *Rugăciunea doamnelor - internațional*

Biserica Penticostală Unită

August 2016

Vizitați [Ladies Prayer International pe Facebook](#) și dați "îmi place" paginii noastre!

Credință în mijlocul disperării

Autor Liane Grant

Uneori copiii noștri fac lucruri care ne determină să ne rugăm plini de disperare. Inima noastră de mamă simte că dacă Dumnezeu nu intervine, situația va deveni intolerabilă, fie pentru noi sau pentru ei.

Deznădejdea este o emoție volatilă; ea ne poate conduce fie într-o direcție negativă fie într-una pozitivă. Noi nu trebuie să încercăm să-L manipulăm pe Dumnezeu cu rugăciuni disperate. "Dumnezeul meu, tu trebuie pur și simplu să intervii în această situație acum, dacă nu..." Dacă nu, ce?! Vom avea o cădere nervoasă? Ne vom opri din a ne ruga pentru copiii noștri?

Nu! În toate lucrurile trebuie să ne rugăm pentru voia lui Dumnezeu. *"Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă."* (1 Ioan 5:14). Dumnezeu nu ne-a promis că nu vom simți niciodată durere; uneori ea este necesară ca să ne atragă înapoi la El. Avem suficientă credință ca să ne rugăm pentru voia Lui în viața copiilor noștri, chiar dacă ei trebuie să sufere pentru ca sufletele lor să fie mântuite?

Disperarea noastră nu determină timpul hotărât de Dumnezeu. M-am rugat zilnic pentru

vindecarea de tulburări de somn pentru mai bine de treizeci de ani. Într-o singură noapte mă trezeam de opt-zece ori; și într-un hotel, se întâmpla de vreo patruzeci sau cincizeci de ori. Oboseala a stimulat multe rugăciuni disperate, mai ales pe când aveam în grijă copiii mei mici, în timp ce lucram cu normă întreagă și în plus fiind soția unui pastor.

Am decis că îmi voi pune trupul în pat timp de opt ore în fiecare noapte, iar restul depindea de Dumnezeu. Am refuzat să dau atenție permanentă disconfortului meu. Anul trecut, Dumnezeu a trimis un predicator tânăr din alt oraș să se roage pentru mine și din acea noapte am avut o îmbunătățire remarcabilă. Mai târziu, lucrurile s-au îmbunătățit și mai mult atunci când Dumnezeu m-a condus la a mă determina să mănânc sănătos.

Dumnezeu a răspuns la rugăciunea mea disperată cu mult mai târziu decât am crezut eu că era nevoie ca El să intervină, pentru că El știa cât de mult puteam răbda, și că aveam nevoie să învăț trecând prin acest proces. *"Nu v-a ajuns nicio ispita care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda."* (1Corinteni 10:13)

În timp ce mă pregăteam să scriu acest articol, am auzit la radio un cântec de Lauren Daigle: Atunci când nu muți munții, pe care eu îți cer să îi muți; atunci când nu desparți apele prin care eu îmi doresc să trec; atunci când nu vii cu răspunsurile, când eu strig către Tine; eu voi avea încredere, eu voi avea încredere, voi avea încredere în Tine". Haideți să păstrăm credința noastră în mijlocul disperării!

Notă: Liane și soțul ei Scott au o experiență lungă în a planta noi biserici în Montreal-Quebec prin cadrul programului misionar Metro al BPU. Liane slujește drept președinte al Slujirii Doamnelor din Quebec și este fondatoarea și coordonatoarea "Translatorilor Regelui", un grup de voluntari dedicat să ofere resurse apostolice în limba franceză. Ea își face în prezent cercetarea de doctorat cu acest grup de traducători.

Rugăciune din disperare

Autor Rebecca Akers

Ana nu avea copii.

Asta era frica multora, dar în timpul ei era mai mult decât o teamă. Era o povară - ceva ce ea trebuia să ducă. Când intra pe ușile Templului susurul vocilor femeilor înceta pe măsură ce ele observau prezența Anei. Modul în care o priveau era ca și cum ea nu avea ce căuta acolo.

Oriunde mergea, priviri de judecată îi erau aruncate pe la spate. Au trecut zilele și ea nu mai mânca. Nu putea. Inima ei era prea împovărată și mintea ei prea slabă. Soțul ei a început să o întrebe. "De ce nu mănânci? De ce plângi? Nu mă mai iubești?" Dar el nu avea cum să simtă ca și ea.

Acest lucru a continuat ani la rând. Părea un ciclu neobosit al durerii, jignirii și năzuinței.

Ana a devenit amară și întristată. *De ce eu, Doamne? De ce m-ai blestemat așa? Nu mă iubești? Nu vezi cum se uită toată lumea la mine? Cum mă judecă și mă înjosesc?*

Deci ea a obosit.

A devenit disperată.

Ea a făcut o rugăciune disperată și a promis că dacă Dumnezeu îi va da un copil, ea îl va dăruia înapoi Lui.

Și acolo, în acel templu, ea s-a descărcat până când nu a mai rămas nimic, până când spiritul ei s-a epuizat și ea nu mai era în stare să vorbească. În acea zi, când a plecat de la templu "înfățișarea ei nu mai era tristă".

Disperarea este o armă. Atunci când bărbații și femeile lui Dumnezeu sunt sperați, nimic nu-i poate opri, mai ales când se roagă. În multe locuri din Biblie, oamenii au strigat către Dumnezeu pentru ajutor, pentru pace, pentru orientare, pentru ceva care să umple golul pe care îl experimentau. Dacă vă aflați în acel loc astăzi - obosit, neîmplinit, disperat - Dumnezeu este dispus să vă întâlnească exact în locul disperării.

Nota redactorului: Rebecca este o tânără remarcabilă care Îl iubește și Îl slujește pe Domnul din toată inima. Ea este implicată activ în slujirea tineretului, predă la școala de duminică, cântă în cor și în echipa de laudă și cântă la orgă. Ea este de asemenea implicată în echipa de gesturi care însoțesc anumite cântece de laudă, echipa de marionete și de mărturie pentru cei încă neconvertiți. Ea este membru al Consiliului Studenților și este vicepreședintele Societății Naționale de Onoare din cadrul școlii pe care o frecventează. În timpul liber, în fiecare săptămână, ea lucrează ca voluntară la spital. Rebecca mă ajută și la distribuirea acestui buletin în diferite limbi. Sunt mândră să spun că ea este nepoata mea! -Debbie Akers

Rugăciunea din disperare

Autor Dianne Showalter

O rugăciune din disperare este o rugăciune către care nu este necesar ca nimeni să ne îndrume; ea este o rugăciune care ne aduce cu fața la pământ, rugându-ne lui Dumnezeu pentru îndurare. Cea mai mare provocare este de a ști cum să facem din ea o rugăciune productivă, care ne lasă să ne simțim liberi atunci când ne ridicăm după timpul nostru petrecut cu El. (Citește 1 Samuel 1:7,15; 1 Samuel 2:1.)

Unul dintre punctele de cotitură în viața mea a fost când am auzit-o pe misionara Nona Freeman vorbind despre disperarea ei de a-și vedea nepoții mântuiți. Plângea când le rostea numele zi de zi în rugăciune. Într-o zi Domnul a întrebat-o: "Ai încredere în Mine pentru mântuirea lor?" Și ea a spus: "Da, Doamne." Apoi a zis: "Dacă crezi, atunci încetează să mai cerșești în fața Mea și începe să te bucuri!" De atunci ea a ridicat pozele lor către Dumnezeu, numindu-i pe fiecare în parte înaintea Lui, spunând: "Doamne, eu îți mulțumesc pentru salvarea nepotului meu! Se va întâmpla în numele lui Isus!" În cele din urmă, toți au fost salvați!

Atunci când ne rugăm cu oamenii pentru a-L primi pe Duhul Sfânt, uneori trebuie să îi încurajăm să-L preamărească, în loc să cerșească. Adevărata pocăință este foarte necesară, însă noi trebuie să trecem la următorul nivel unde să primim cu mult mai mult decât doar iertarea. Îi cerem ceea ce ne dorim cu lacrimi și pasiune, dar nu trebuie să trăim așa zilnic. Trebuie să ne lăsăm povara la picioarele Lui și să începem să avem încredere și să proclamăm Cuvântul Lui, bucurându-ne că El face lucrarea.

În 1985 am fost chemați să fim misionari în El Salvador. Am fost disponibilă, dar am simțit anxietate la gândul că îmi voi duce copiii într-o țară sfâșiată de război. La o conferință pentru femei am auzit un monolog al Anei ducându-l pe micul Samuel să-l lase la Templu. Aproape că puteam să simt durerea sacrificiului ei. Am plâns timp de două ore, iar apoi L-am auzit pe Domnul, spunându-mi: "Dacă vrei să rămâi aici și să ai grijă de copiii tăi, ți-o voi permite, dar dacă vei merge, Eu voi avea grijă de ei." Lacrimile mele s-au transformat în recunoștință și încredere, eliberare și bucurie. M-am încrezut în aceste cuvinte de multe ori, chiar și atunci când gloanțele au intrat în casa noastră, iar Dumnezeu a fost credincios Cuvântului Său.

Când fiica mea era răvășită de durere din cauza artritei reumatoide, am strigat către Domnul: "De ce, Doamne? Ea întotdeauna ți-a slujit. Avem credință pentru vindecarea ei. Ne auzi?" În acel moment am luat-o mental și a pus-o în brațele lui Isus. I-am spus că i-o dau înapoi, ca El să facă ceea ce voiește. A fost o luptă grea, dar povara grea s-a ridicat, și încrederea a reînceput. El a auzit strigătul meu!

Notă: Dianne Showalter a lucrat alături de soțul ei ca misionar timp de treizeci de ani, a călătorit în peste 100 de națiuni, și a vorbit în multe întâlniri pentru femei. Pasiunea ei este de a împărtăși această Evanghelie prețioasă și să ajute oamenii să trăiască o viață de biruință în El. Cea mai mare bucurie a ei este să știe că copiii ei umblă în adevăr.

Disperat!

Autor Wanda Chavis

Disperarea este un loc lipsit de speranță, dată de circumstanțe intolerabile. Modul în care reacționăm la disperare poate aduce slavă sau dezonoare lui Dumnezeu.

De ani de zile, Ana se confrunta în disperarea ei cu plâns, întristare și durere. Vă amintiți de ea? Soția lui Elcana?

"...Ana nu avea copii" (1 Samuel 1:2).

Nu există nici o durere ca durerea brațelor goale. Durerea aceasta a însoțit-o mereu pe Ana, dar au existat momente când realitatea situației ei era mai mult decât putea suporta. Când au mers la Silo, ca să se închine și să ofere sacrificiul familiei lor, Elcana dădea părți familiei pentru a sărbători acceptarea darul lor de pace din partea lui Dumnezeu. Ana se simțea atât de goală și fără speranță, chiar dacă el îi dădea o parte întreagă și încerca să o onoreze. În acele vremuri, văzând pe toți copiii lui Elcana și mama lor, Penina, râzând și mâncând împreună, era ca și cum se freca cu sare în rana ei.

Ani la rând ea refuza să mănânce, în timp ce stătea acolo în umilință, ștergându-și lacrimile neinvitate. Penina se dădea pe față în acele momente, necăjind-o cu privirile și comentariile ei ascuțite.

An după an, disperarea Anei o conducea să se retragă de la celebrare, când lacrimile ei cedau în suspine. Timp de câteva ore, Elcana încerca să o liniștească, frustrat pentru că nu știa cum să îmbunătățească situația.

În orice caz, în acest an, inima ei era atât de disperată, că ea nu a mai ajuns la intimitatea cortului ei ca să plângă, ci a căzut în lacrimi pe podeaua templului. Inima ei s-a descoperit înaintea lui Dumnezeu.

"Preotul Eli ședea pe un scaun, lângă unul din ușorii Templului Domnului. Și Ana se ruga Domnului cu sufletul amărât și plângea. Ea a făcut o juruință și a zis: "Doamne Dumnezeule oștirilor! Dacă vei binevoi să cauți spre înfrustarea roabei Tale, dacă-Ți vei aduce aminte de mine și nu vei uita pe roaba Ta și dacă vei da roabei Tale un copil de parte bărbătească, îl voi închina Domnului pentru toate zilele vieții lui, și brici nu va trece peste capul lui." (1 Samuel 1:9-11)

Eli a văzut rugăciunea ei disperată și a crezut în mod greșit că ea era beată; dar după ce a ascultat mai bine, el i-a dat binecuvântarea lui și a rostit cuvinte de speranță în inima ei fără de speranță.

Continuarea acestei povești este intrigantă și plină de culoare, dar vreau să închei gândurile mele aici. Ce faci cu disperarea ta? O plângi? Te plângi de ea? Te întristezi?

Te provoc să strigi către Dumnezeu, încredințează-ți viitorul Lui și fă-ți planuri pline de speranță!

Disperarea ta este oportunitatea lui Dumnezeu pentru speranță și vindecare. Nu renunța! Permite Cuvântului lui Dumnezeu să sădească viață în situația ta! Încredințează-ți planurile lui Dumnezeu! Fă o făgăduință! El îți va da bucurie în locul tristeții, o haină de laudă care va disipa spiritul de apăsare. (Citește Isaia 61.)

Notă: Wanda Chavis deservește Districtul Carolinei de Nord în calitate de președinte al Slujirii Doamnelor și este un vorbitor plin de har și autor de cărți. De asemenea, Wanda lucrează ca și consultant în sănătate și hidratare pentru femei. Ea este o mamă plină de bucurie și bunică pentru nepoții ei.

Like us on Facebook

View our videos on YouTube

Vizionați filmulețul de un minut al Rugăciunii doamnelor – internațional.

Din partea redactorului

Debbie Akers

Dumnezeu face lucruri mărețe! Dumnezeu deschide multe oportunități și această publicație este acum disponibilă în engleză, spaniolă, franceză, germană, olandeză, portugheză, rusă, greacă, arabă, persană, cehă, chineză, swahili, maghiară, filipineză, indoneziană, română, italiană, norvegiană și polonă. Rugați-vă împreună cu noi pentru traducători de limbă sârbă, bulgară și japoneză!

Dacă doriți să primiți această publicație în oricare din traducerile

menționate mai sus, vă rugăm să trimiteți opțiunea dumneavoastră la LadiesPrayerInternational@aol.com și noi vom fi încântați să vă adăugăm la lista de email.

Adrese de internet pentru alte slujiri

[Ladies Prayer International \(Rugăciunea doamnelor – internațional\)](#)
[UPCI Ladies Ministries \(Slujirea doamnelor din BPUI\)](#)
[More to Life Bible Studies \(Studiile biblice *Mai mult vietii*\)](#)
[Today's Christian Girl \(Fata creștină de astăzi\)](#)
[World Network of Prayer \(Rețeaua mondială de rugăciune\)](#)
[UPCI \(Biserica Penticostală Unită Internațională\)](#)
[My Hope Radio \(Radio *Speranta mea*\)](#)
[Multicultural Ministries \(Slujiri multiculturale\)](#)
[Ladies Prayer International on Facebook \(Rugăciunea doamnelor - internațional pe Facebook\)](#)

Cine suntem? Rugăciunea doamnelor este constituită din anul 1999 din femei din întreaga lume, care se întâlnesc în prima zi de luni a fiecărei lună a anului pentru a se uni în rugăciune atât pentru copiii lor cât și pentru copiii bisericii și comunității locale.

Misiunea noastră. Suntem dedicați atât progresului spiritual al acestei generații și a celor viitoare, cât și reînnoirii spirituale a generațiilor anterioare. Avem nevoie de femei dedicate care se pot aduna în prima zi de luni a fiecărei lună a anului pentru a se ruga pentru copiii lor.

Avem *trei priorități de rugăciune*:

- Mântuirea copiilor noștri. (Isaia 49:25; Psalmi 144:12; Isaia 43:5-6)
 - Ca ei să îmbrățișeze credința la vârsta priceperii. (1 Ioan 2:25-28; Iacov 1:25)
 - Ca ei să devină slujitori în secerișul Domnului. (Matei 9:38)
-

Slujiri pe care le susținem...

CASA DE COPII TUPELO

Copiii trăiesc într-un mediu în care au posibilitatea de a crește spiritual, fizic și emoțional.

NOI ÎNCEPUTURI (NEW BEGINNINGS). Grijă maternală pentru mame care iau în considerare adopția și plasarea copiilor lor în cupluri adoptive.

PORTUL SPERANȚEI (HAVEN OF HOPE). Un program pentru fete cu vârsta cuprinsă între 13 și 16 ani cu probleme de comportament și emoționale.

FERMA FARUL (LIGHTHOUSE RANCH) pentru băieți adolescenți. Vindecare pentru vieți frânte și rănite.

V-ați înscris deja la revista Reflecții?

Această publicație bilunară vă va binecuvânta și vă va inspira. Articolele sunt biblice și relevante pentru femeia apostolică de astăzi. Vă puteți înscrie pe dumneavoastră, o prietenă sau un grup din biserica dumneavoastră locală.

Înscrieți-vă online!